

Christoph Martin Burchard

Geniale Festum, Serenissimi Ac Celsissimi Principis Ac Domini, Dn. Caroli Leopoldi, Ducis Regnantis Megapolitani ... Die XXVI. Novembris illustre, solennissima Panegyri, In Auditorio Maximo, Interprete Jo. Joachim. Weidenero ... Oratione Festiva De Pietate Subditorum circa Genialia Principum Festa, Muis suis jubet esse sacrum, Ac Omnes omnium Ordinum ...

Rostochii: Typis Joh. Wepplingi[i], [1720]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1793426880>

Druck Freier Zugang

2°

Carl Leopold.
1713 - 1748.

Mkl 21
1926 4°

35 Stücke

Mtblg. f. I.

1926. 40

1720 8
GENIALE FESTUM,
SERENISSIMI AC CELSISSIMI
PRINCIPIS

AC

DOMINI,
DN. CAROLI
LEOPOLDI,

DUCIS REGNANTIS MEGAPOLI-
TANI, PRINCIPIS VETUSTÆ GENTIS HE-
NETÆ, SVERINI AC RACEBURGI, COMITIS ITEM
SVERINENSIS, TERRARUM ROSTOCHII AC STAR.
GARDIÆ DYNASTÆ,

Universitatis Rostochiensis

CANCELLARII MAGNIFICENTISSIMI,
PRINCIPIS ac DNI. NOSTRI Longe CLEMENTISSIMI,

Die XXVI. Novembris illustre, solennissima Panegyri,

In Auditorio Maximo,

INTERPRETE

JO. JOACHIM. WEIDENERO,

SS. Theol. D. & Professore P. Ord. ac ad Divum Mariæ Pastore Primario,

ORATIONE FESTIVA

De Pietate Subditorum circa Genialia Principum Festa,

Musis suis jubet esse sacrum,

Omnes omnium Ordinum Per-Illustres, Excellentissi-
mos, Generosissimos, Summe Reverendos, Consultissimos, Amplissimos, Præ-
Nobilissimos, Admodum Reverendos, Præcellentissimos ac Præ-Clarissimos Dominos,
Regiminum Moderatores, Studiorum Antecessores, Divinarum ac humanarum
rerum Arbitros, Sanctæ fidei Con-Defensores, Artium Doctores & Aca-
demie Fautores, cum Generosa Dnn. Studiosorum corona,

Ea, qua par est humanitate ac officiosissime invitat.

CHRISTOPHORUS MART. BURCHARDUS,

Medicinæ D. & P. P. O. hodie Academiæ RECTOR.

ROSTOCHII, Typis Joh. Wepplingi, SERENISS. PRINC. & ACAD. Typogr.

110

Indoles ea, IMPERANTIUM, qua

Benevolentiam & Majestatem inter subditos gloria quaedam, diffundunt, NUMINIS SUMMI delectum distinguit munus, quo puta insigniuntur, antecellunt ac cluunt, ut reveriti maneant sine odio, & adamentur super popularem affectum elevati: Vereor, an Symbola Columnarum *Jachin & Boas*, quibus atrium Salomonæi miraculi fulgido ferociit jubare, propitius juris, in usus meos converterim, ut *Jachin* ad præparationem, *Boas* ad firmitatem regiminis assimilari possit? fiducia vero trahor ad rem ipsam insigni, ubi nullus ambigo, quin directionis politicæ non arcanum adeo, quam invictissimum arbitrer axioma: Subditorum perpetuam obœdientiam non nisi his duobus sustineri fulcris, dum quicquid *Gratta*, viæ instar, amabili gressu sternit, illud ad reverentiam facile protendit *majestas*, ut sic arceantur accersiti, nec nimis, prope, nec nimis remote versari, sanctis assvescant obsequiis.

Platonis fabulam de *MINOE*, quem novem annis auditorem *JOVIS* ac discipulum fuisse commentus est, redolere secretius quoddam *DEI* cum Principe commercium, non diffitebuntur, qui *Synesi* *OSIRIDEM* aliquantisper augustissimum cælestium numinum sacris initiatum, divina mysteria inspexisse & premium id a *Dus* affectum, opinantur, ut *Reipublica* majoribus præset auspiciis; & quæ magis fontica legis *Perficæ* fuit causa, dum Regem, ut *DEI* cuncta sospitantis effigiem, venerandum constituit, nisi fundaretur in eo, quod regii operis vis ac amplitudo diffundatur in omnia: Si vero teste *Tullio*, benevolentiam, quam quisque habet erga nos, primum illud est in officio, ut ei plurimum tribuamus, a quo plurimum diligimur, & si erunt merita, ut non ineunda, sed referenda sit gratia, major quædam cura sit, adhibenda: quis ergo facivas non adhiberet aures peroranti: Quod si ea, quæ utenda acceperis, majore mensura, si modo possis, jubet reddere *Hesiodus*, quid non beneficio provocati facere debemus? an imitari agros fertiles, qui multo plus afferunt, quam acceperunt? Etenim si in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre: quales in eos esse debemus, qui jam profuerunt? Nam cum duo genera liberalitatis sunt, unum dandi beneficii, alterum reddendi: demus nec ne, in nostra potestate est: Non reddere viro bono non licet, modo id facere possit sine injuria. Nec dubium quin *MAXIMO* cuique plurimum debeat, cujus beneficia judicio, considerate constanterque delata sunt.

Non potuit propterea conciliari cum ingratis *Seneca*, quorum diversa vitia hac serie delineavit: Sunt, inquit, quidam, qui nolunt nisi secreto accipere: restem beneficii & consciunt vitant: quos scias licet male cogitare. Quomodo danti in tantum producenda notitia est muneris sui, in quantum delectatura est eum, cui datur; ita accipienti adhibenda concio est. Quod pudet debere, ne acceperis. Quidam furtive agunt gratias, & in angulo, & ad aurem. Non est ista verecundia, sed inficiandi genus. Ingratus est, qui, remotis arbitris agit gratias. Quidam nolunt nomina secum fieri, nec interponi pararios (conciliatores & proxenetes) nec signatores advocari, nec chirographum dare: Idem faciunt, qui dant operam, ut beneficium in ipsos collatum, quam ignotissimum sit. Verentur palam ferre, ut sua potius virtute quam alieno adjutorio consecuti dicantur. Rariores in eorum officiis sunt, quibus vitam aut dignitatem debent, & dum

dum opinionem clientium timeant, graviores subeunt ingratorum. Alii pessime loquuntur de optime meritis. Tutius est quosdam offendere, quam demeruisse. Argumentum nihil debentium odio quarunt. Atqui nihil magis praestandum est, quam ut memoria nobis meritorum habeat, qua subinde reficienda est: Quia nec referre potest gratiam, nisi qui meminit, & qui meminit jam refert. Nec delicate accipiendum est, nec submisse & humiliter. Nam qui negligens est in accipiendo, cum omne beneficium recens placeat, quid faciet, cum prima ejus voluptas refrixerit? Alius accepit fastidiose, tanquam qui dicat: Non quidem mihi opus est: sed quia tam valde vis, faciam tibi mei potestatem. Alius supine, ut dubium praestanti relinquit, an senserit: Alius vix labia deduxit & ingrator, quam si tacuisset, fur. Ingratis his frontibus stigmata decernunt illi, qui pro meritis, non privatoribus modo pendere grates, honestum ducunt, sed & obligationem, qua devinciuntur superioribus, sanctam & insolubilem senserunt, id namque propitiis viribus & obsequiosa moliuntur pietate, quod Seneca exhibitio jam dum loco, justum ac æquum habuit, scribens: Cum accipiendum judicaverimus, hilares accipiamus, profitentes gaudium: & id dante manifestum sit, ut fructum praesentem capiat. Justa enim causa laetitia est, letum amicum videre: justior fecisse. Grate ad nos pervenisse indicemus, effusis affectibus: Quod non ipso tantum audiente, sed ubique testemur. Qui grate beneficium accepit, primam ejus pensionem solvit. Loquendum pro magnitudine rei impensius & illa adjicienda: plures, quam putas, obligasti: Nemo enim non gaudet beneficium suum latius patere. Nescis quid mihi praestiteris: Sed scire te oportet, quanto plus sit quam aestimas. Statim gratus est, qui se onerat. Nunquam tibi gratiam referre poterat: Illud certe non desinam, ubique confiteri, me referre non posse. Quid est tam grati animi, quam nullo modo sibi satisfacere? quam nec ad spem quidem exequandi unquam beneficii accedere? His atque ejusmodi vocibus id agamus, ut voluntas non lateat, sed aperiatur, ut luceat. Verba cessent licet. Si quemadmodum debemus affecti sumus, Conscientia eminebit in vultu. Qui gratus futurus est, statim dum accipit, de reddendo cogitat. Chrysippus quidem dicit, illum velut in certamem cursus compositum, & carceribus inclusum, operi debere suum tempus, ad quod velut dato signo profiliat. Et quidem magna illi celeritate opus, magna contentione, ut consequatur antecedentem.

Sed IMPERANTIBUS in his major est prærogativa, ut vindicare SE SIBI valeant, ubi reliqui ad generosam confugiunt patientiam, reverenda siquidem illa amplitudo & autoritas, quam in animis hominum vultus & Persona, atque officium Principis gignit, venerabundo stupore percutit & officii memores jubet esse, dum efficit, ut nec moliri quidem subditi, adversus Principem quicquam possint, etsi forte velint, piis vero ac mansuete sequacibus porrigatur ardoris sui, mille partitionum modis incluti, benedicta prorogatio; Qvis enim obnixas sanctioris pectoris ac oris non penderet grates, ubi quisque cum singulis, se & totam suam fortunam superioribus deberi, obnoxio calculo hariolatur? Profecto! ne minima quidem Majestatis præsidia negliget, qui maxima sectari anhelus percipiit, autoritatis namque parandæ præsidiorum, & artium accurata atque solers sit tractatio oportet, ne quod una manus corripit, altera amittat. Est enim perabsurdum, in quibusdam rebus gravitatem & summæ fortunæ dignitatem asseverare, in aliis nihil vel pro privati auctoritate pensi habere, nullum moris actusque decus curare, nulla siquidem res majorem constantiam requirit, quam studium dignitatis: neque quisquam facilius contemnitur, quam qui vitandi contemptus curam modo acriter intendit, modo segniter remittit.

Sit ergo nobis IMPERANTIUM DUCUMque Benevolentia & Majestas non in IPSORUM modo, sed in nostrum, qui paremus, ingeniis sita, foveatur & inter preces ac obsequiosa suspiria augeatur SERENISSIMORUM PRINCIPUM benignum ac sublime ingenium, cum & honorificentius nullum suppeditet nomen, PATRIÆ PATREM revereamur, qui parentibus vitam, His vero UNCTIS DEI salutem & incolumia debemus reliqua fata! In arduam hanc & homagiale nos ducet obligationem DN. D. WEIDENERUS, Theologia Professor Publicus Ordinarius, ad Divum Maria Pastor Primarius, peroraturus in solempni Eruditorum Panegyri: DE PIETATE SUBDITORUM CIRCA GENIALIA PRINCIPUM

PUM FESTA, Dies enim Augustissimus, quem vigesimum sextum mensis No-
 vemberis celebramus, vitæ primam tribuit scenam **Serenissimo ac**
Celsissimo Principi ac Domino, DOMINO
CAROLO LEOPOLDO,
 Duci Regnanti Megapolitano, Principi vetustæ
 Gentis Henetæ, Sverini ac Raceburgi, Comiti item
 Sverinensi, Terrarum Rostochii & Stargardiæ Dy-
 nastæ, Academiæ nostræ Cancellario Magnificen-
 tissimo, Principi ac Domino nostro Longe Clemen-
 tissimo. Et propterea conspirant ardentissima vota, ut Summus Cælorum
 ac Regnantium assertor eat in partes & inenarrabili favoris Divini abundantia,
HEROEM ac DOMINUM NOSTRUM cingat atque coro-
 net, tribuatque Ipsi secundum cor Suum, ut Consilia confirmentur, & salus
 floreat ubivis! Exuberet eadem gloria, benedictio cæli super *Serenissimam*
& Regii Sanguinis Principem ac DOMINAM
CATHARINAM IWANOWNAM
Terrarum Megapolensium Dominam atque Matrem lon-
ge Clementissimam, ut, QUÆ dedit **PRIMORDIA ILLU-**
STRISSIMÆ PROLIS, non modo in *Serenissima FILIA*
PRINCIPE, lætis motibus acquiescat, sed & mox congemina fertili-
 tate conscia fiat partus, quo Megapoleos posterum **SUCCESSIONEM**
REGIMINIS prosperati suspicient!

Hæc ut votorum est submissime sincera summa, ita confidimus, fore has
Augustas & Geniales ferias singulis solemnissimas & pie sacras, quem
 & in finem *Omnes omnium Ordinum Per-Illustres, Excel-*
lentissimos, Generosissimos, Summe Reverendos, Consul-
tissimos, Amplissimos, Præ-Nobilissimos, Admodum Re-
verendos ac Præclarissimos Dominos, Regiminum Mo-
deratores, Studiorum Antecessores, Divinarum ac hu-
manarum rerum Arbitros, Sanctæ fidei condefensores,
Artium Magistros & Academiæ fautores, cum Generosa
Dnm. Studiosorum corona, ad officii sanctam normam, & ea,
 qua par est humanitate, solenniter ac publicitus
 invitatos volo.

Publicatum & Sigillo Universitatis corroboratum.
Anno MDCCXX. Die xxiv. Novembris.

•• (○) ••

LBMV Schwerin 33
000 195 448

opinionem clientium timent, graviolem subeunt ingratorum. Alii pessime loquuntur
me meritis. Tutius est quosdam offendere, quam demeruisse. Argumentum nihil debent
dio quarunt. Atqui nihil magis praestandum est, quam ut memoria nobis meritorum
qua subinde reficienda est: Quia nec referre potest gratiam, nisi qui meminit, & qui
is jam refert. Nec delicate accipiendum est, nec submisse & humiliter. Nam qui
ens est in accipiendo, cum omne beneficium recens placeat, quid faciet, cum prima ejus
as refrixeris? Alius accepit fastidiose, tanquam qui dicat: Non quidem mihi opus est:
ia tam valde vis, faciam tibi mei potestatem. Alius supine, ut dubium praestanti re-
r, an senseris: Alius vix labia deduxit & ingrator, quam si tacuisset, fuit. Ingratis
ontibus stigmata decernunt illi, qui pro meritis, non privationibus modo
ere grates, honestum ducunt, sed & obligationem, qua devinciuntur superi-
s, sanctam & insolubilem senserunt, id namque propitiis viribus & obse-
a moliuntur pietate, quod Seneca exhibitio jam dum loco, justum ac aequum
t, scribens: Cum accipiendum judicaverimus, hilares accipiamus, profitentes
m: & id dante manifestum sit, ut fructum presentem capiat. Justa enim causa
est, latum amicum videre: justior fecisse. Grate ad nos pervenisse indicemus,
affectibus: Quod non ipso tantum audiente, sed ubique testemur. Qui grate
ium accepit, primam ejus pensionem solvit. Loquendum pro magnitudine rei imo
& illa adjicienda plures, quam putas, obligasti: Nemo enim non gaudet bene-
suum latius patere. Nescis quid mihi praestiteris: Sed scire te oportet, quanto
quam aestimas. Statim gratus est, qui se onerat. Nunquam tibi gratiam re-
oterat: Illud certe non desinam, ubique confiteri, me referre non posse. Quid
grati animi, quam nullo modo sibi satisfacere? quam nec ad spem quidem exa-
i unquam beneficii accedere? His atque ejusmodi vocibus id agamus, ut volun-
lateat, sed aperiat, ut luceat. Verba cessent licet. Si quemadmodum de-
affecti sumus, Conscientia eminebit in vultu. Qui gratus futurus est, statim
ccidit. de reddendo cogitat. Chrysippus quidem dicit, illum velut in certamen
& carceribus inclusum, operi debere suum tempus, ad quod velut
Et quidem magna illi celeritate opus, magna contentione, ut con-
ntem.

ERANTIBUS in his major est prerogativa, ut vindicare
ubi reliqui ad generosam confugiunt patientiam, reverenda
plitudo & autoritas, quam in animis hominum vultus & Per-
ium Principis gignit, venerabundo stupore percutit & officii
fle, dum efficit, ut nec moliri quidem subditi, adversus Prin-
possint, etsi forte velint, piis vero ac mansvete sequacibus
is sui, mille partitionum modis incluti, benedicta prerogatio;
as sanctioris pectoris ac oris non penderet grates, ubi quisque
& totam suam fortunam superioribus deberi, obnoxio calculo
fecto! ne minima quidem Majestatis praesidia negliget, qui
inhelus percipit, autoritatis namque parandae praesidiorum
ta atque solers sit tractatio oportet, ne quod una manus corri-
at. Est enim perabsurdum, in quibusdam rebus gravitatem
nae dignitatem asseverare, in aliis nihil vel pro privati auctori-
tate, nullum moris actusque decus curare, nulla siquidem res ma-
m requirit, quam studium dignitatis: neque quisquam faci-
t, quam qui vitandi contemptus curam modo acriter intendit,
emittit.

ois IMPERANTIUM DUCUMq; Benevolentia & Majestas non in
o, sed in nostrum, qui paremus, ingeniis sita, foveatur & in-
equiosa suspiria augeatur SERENISSIMORUM PRINCIPUM
blime ingenium, cum & honorificentius nullum suppetit.
LAE PATREM revereamur, qui parentibus vitam, His vero
salutem & incolumia debemus reliqua fata! In arduam hanc &
ducet obligationem DN. D. WEIDENERUS, Theologiae Pro-
narius, ad Divum Mariae Pastor Primarius, peroraturus in solemnibus
egyri: DE PIETATE SUBDITORUM CIRCA GENIALIA PRINCI-
PUM

